

บทที่ 5

ผลการวิจัย

จากการออกแบบและพัฒนาระบบการแสดงผลภาพสเตอริโอแบบแทรกสอด เมื่อนำมาสร้างแล้วได้ผลการวิจัยดังนี้ คือ

โปรแกรมรวมภาพแบบแทรกสอด

ผลการออกแบบและพัฒนาโปรแกรมรวมภาพแบบแทรกสอดนี้ สามารถรวมภาพแบบแผนที่บิดได้ ผลการพัฒนาจึงได้เพิ่มข้อมูลที่เป็นรหัสต้นฉบับ (source code) คือ โปรแกรม MERGEBMP.C

ผลการทดสอบโปรแกรม

การทดสอบโปรแกรมรวมภาพที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถรวมภาพได้เฉพาะภาพนิ่งเท่านั้น ส่วนภาพเคลื่อนไหวยังไม่ได้พัฒนาต่อ แต่อาจใช้โปรแกรมรวมภาพนี้ร่วมกับโปรแกรม ทรี-ดี สตูดิโอ เพื่อทำเป็นภาพเคลื่อนไหวได้เช่นกัน กล่าวคือ ใช้โปรแกรม ทรี-ดี สตูดิโอ สร้างภาพนิ่งเป็นเฟรม ๆ โดยกำหนดมุมมองให้เหมือนตาซ้ายและขวา ดังนั้นจะได้ภาพออกมาเป็นสองชุดของตาซ้ายและขวา จากนั้นจึงใช้โปรแกรมรวมภาพที่ละคู่จนครบทุกเฟรม แล้วจึงเปลี่ยนภาพที่ถูกรวมแล้วเป็นภาพเคลื่อนไหวอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้โปรแกรม ทรี-ดี สตูดิโอ ก็จะได้ภาพเคลื่อนไหวแบบแทรกสอดได้เช่นกัน สำหรับวิธีการสร้างภาพเคลื่อนไหว 3 มิติ แบบนี้ ได้ทดลองดูแล้วสามารถทำงานได้ แต่โปรแกรมนี้ไม่มีออปชันสำหรับรวมภาพที่ละลาย ๆ เฟรม ต้องมีการพัฒนาต่อ อีกประการหนึ่ง การสร้างภาพ 3 มิติ จาก ทรี-ดี สตูดิโอ ต้องมีการกำหนดมุมมองให้ถูกต้องเหมือนตาจริง มิฉะนั้นแล้วภาพที่ได้อาจไม่เป็น 3 มิติ ดังนั้น จึงควรทดลองดูภาพเฟรมเดี่ยวก่อน ว่าเมื่อรวมกันแล้วจะได้เป็น 3 มิติ หรือไม่ แล้วจึงค่อยทำตามขั้นตอนถัดไปจนครบ

โปรแกรมสร้างเส้นขาวเส้นสุดท้าย

ผลการออกแบบและการพัฒนาโปรแกรมสร้างเส้นขาวเส้นสุดท้ายนี้ สามารถสร้างเส้นขาวเส้นสุดท้ายในแต่ละฟิล์มของภาพได้ ผลการพัฒนาจึงได้เพิ่มข้อมูลที่เป็นรหัสต้นฉบับ คือ โปรแกรม WLC.MAK

ผลการทดสอบโปรแกรม

การทดสอบโปรแกรมสร้างเส้นขาวเส้นสุดท้ายนี้ สามารถสร้างเส้นขาวเส้นสุดท้ายในแต่ละฟิล์มได้ ซึ่งถูกใช้เป็นสัญญาณในการเปิดปิดแวนผลึกเหลว

เครื่องควบคุมแวนผลึกเหลว

ผลการออกแบบและพัฒนาเครื่องตรวจจับรหัสเส้นขาวเส้นสุดท้ายและควบคุมแวนผลึกเหลวนี้ สามารถตรวจจับรหัสเส้นขาวได้โดยการใช้ดิฟสวิทช์เป็นตัวเลือกเส้น ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความละเอียดที่ใช้ในการแสดงภาพในขณะนั้นด้วย ซึ่งในการทดลองนี้ใช้ความละเอียดที่ 1024 x 768 โหมดการแสดงผลแบบแทรกสอด สำหรับในความละเอียดอื่น ๆ สามารถใช้ดิฟสวิทช์เลือกได้เช่นกัน โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้คือ

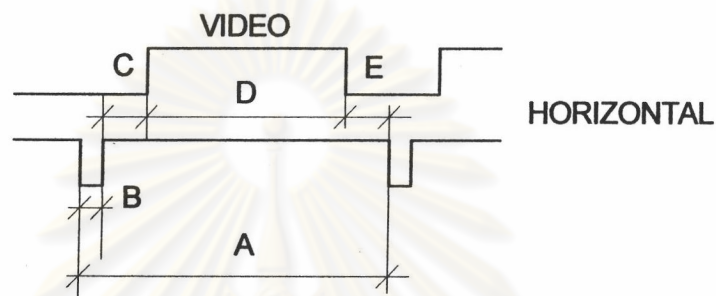
$$\text{ดิฟสวิทช์ที่เจ็ด} = (O-P)/A$$

$$\begin{aligned} \text{เช่น ที่ } 1024 \times 768 \text{ จะได้ } & ((11.50-0.11)\text{ms./}28.10\text{us}) \\ & = 405 \end{aligned}$$

ดังนั้น ดิฟสวิทช์ที่เจ็ดจึงมีค่าเท่ากับ 405

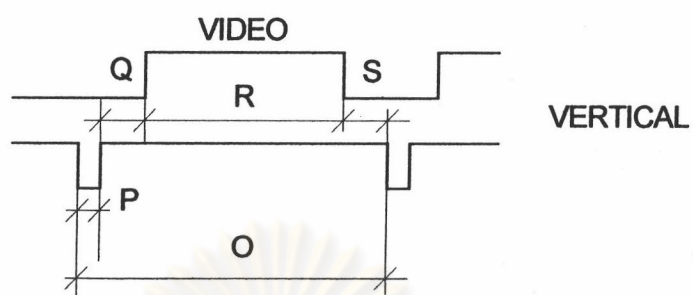
$$\begin{aligned} \text{แต่ ที่ } 800 \times 600 \text{ จะได้ } & ((16.58-0.11)\text{ms./}26.4\text{us.})/2 \\ & = 312 \end{aligned}$$

เนื่องจากที่ความละเอียด 1024 X 768 เป็นโหมดการแสดงผลแบบแทรกสอดอยู่แล้ว ค่าที่ได้จึงไม่ต้องนำมาหารด้วย 2 เหมือนกับที่ความละเอียด 800 X 600 ที่มีโหมดการแสดงผลเป็นแบบก้าวหน้า ดังแสดงในรูปที่ 5.1 และ 5.2

DISPLAY FORMAT	1) VESA	2) VESA	8514A	NI
Horizontal Dots	800	800	1024	1024
Vertical Lines	600	600	768	768
Horizontal Frequency	35.2kHz.	37.9kHz.	35.5kHz	48.89
Sync. Polarity	+/-	+/-	+/-	+/-
A us.	28.44	26.4	28.10	20.431
B us.	2.00	3.20	1.15	1.723
C us.	3.56	2.20	3.91	1.969
D us.	22.22	20.00	22.80	15.754
E us.	0.67	1.00	0.24	0.985

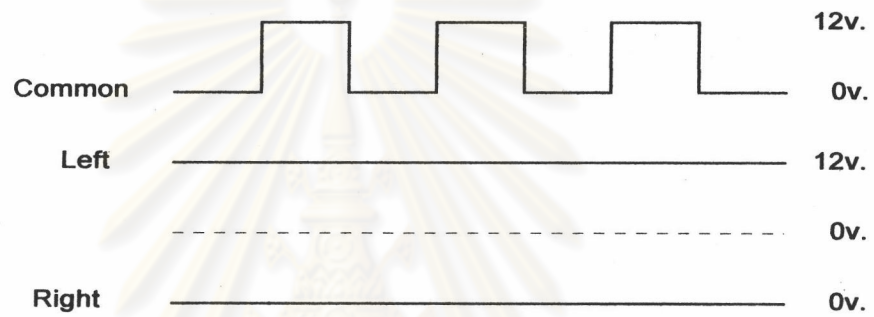
รูปที่ 5.1 แสดงสัญญาณหลักเหทางแนวนอนเปรียบเทียบกับสัญญาณภาพ

DISPLAY FORMAT	1) VESA	2) VESA	8514A	NI
Horizontal Dots	800	800	1024	1024
Vertical Lines	600	600	768	768
Vertical Frequency	56Hz.	60Hz.	87Hz.	60Hz.
Sync. Polarity	+/-	+/-	+/-	+/-
O ms.	17.78	16.58	11.50	16.713
P ms.	0.06	0.11	0.11	0.123
Q ms.	0.63	0.61	0.56	0.592
R ms.	17.07	15.84	10.80	15.691
S ms.	1.18	0.38	0.32	0.307

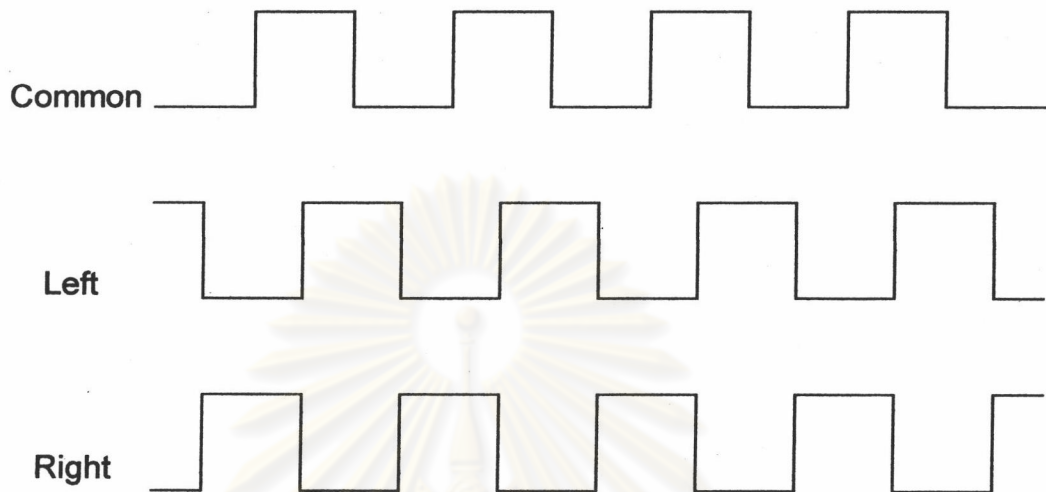
รูปที่ 5.2 แสดงสัญญาณหักเหทางแนวตั้งเปรียบเทียบกับสัญญาณภาพ

ส่วนแวนผลึกเหนือนั้น ใช้สัญญาณในการเปิดปิดแวนดังนี้

รูปที่ 5.3 แสดงรูปแบบและระดับสัญญาณของแวนผลึกเหลว

ซึ่งตามทฤษฎี การเปิดปิดแวนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเป็นพัลส์ ซึ่งได้เปรียบเทียบกับสัญญาณของแวนที่มีอยู่ตามท้องตลาด ยี่ห้อ SIMULEYE นั้น จะได้รูปสัญญาณดังต่อไปนี้

รูปที่ 5.4 แสดงสัญญาณของแว่น Simuleye

จากการทดลองใช้สัญญาณเปิดปิดแว่นทั้งสองแบบเปรียบเทียบกันพบว่า ทั้งสองแบบสามารถดูภาพสามมิติได้เหมือนกัน แต่สัญญาณในรูปที่ 4.3 นั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของระดับสัญญาณที่แว่นซ้ายขวา จึงอาจมีผลต่ออายุการใช้งานของแว่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย